

Ad b. Modregning

Enhver udbetaling fra en offentlig myndighed eller institution omfattet af inddrivelsesloven til en person, virksomhed eller selskab skal modregnes i en eventuel restance. Det gælder dog ikke udbetaling af løn eller pension, hvori der er indeholdt A-skat, børnefamilieydelse, sociale ydelser m.v. eller udbetalinger som følge af almindelig privatretlig samhandel med det offentlige som kontraktspartner.

Der iværksættes et udredningsarbejde for at få belyst fordele og ulemper ved en adgang til modregning mellem ægtefæller. Der tages herefter stilling til en eventuel udvidelse af modregningsadgangen.

Ad c. Lønindeholdelse

I gældende lovgivning er der hjemlet lønindeholdelsesadgang for en lang række restancearter. Der kan maksimalt indeholdes 15 pct. af løn m.v. efter betaling af forskudsskat. Denne hovedregel skal fastholdes. En forøgelse af procentsatsen vil stille mange mindre restanter i en helt urimelig situation, hvorfor der ville skulle gøres usædvanligt mange undtagelser med henvisning til den generelle regel om social hensyntagen.

Der har været enkeltstående problemer med løbende månedlige ydelser, der er større end den månedlige lønindeholdelsesmulighed. Dette gælder eksempelvis daginstitutionsområdet, hvor det ikke er, eller skal være, muligt at opsige barnet. En undersøgelse af problemet har vist, at det er meget få tilfælde, og at restancerne er meget beskedne og tilmed faldende. Da der månedligt kun er tale om små beløb, vil gebyrer og forrentning tilsammen afskrække de fleste fra at spekulere i forholdet. Endvidere er det jo sådan, at man under alle omstændigheder hæfter for restancen. Endelig vil en takstreform som foreslået af Socialdemokratiet med maksimal forældrebetaling på 25 pct., obligatorisk søskenderabat og forbedrede fripladsgrænser fjerne problemet.

Ad d. Udlæg

Ethvert tilgodehavende omfattet af dette forslag vil kunne inddrives ved foretagelse af udlæg. Udlæg foretages af de offentlige pantefogder efter reglerne i retsplejelovens kapitler 45-47.

I øvrigt henvises til en tilsvarende anvendelse af reglerne i den gældende inddrivelseslov vedrørende skatter og afgifter §§ 6-10. I forbindelse med det under litra b nævnte udredningsarbejde belyses virkningerne af en udvidelse af reglen i kildeskattelovens § 72, stk. 2, om udlægsret hos ægtefælle.

Ad punkt 7

Med de gældende regler for behandling af offentlige tilgodehavender sker der en meget forskellig afgangsføring af de enkelte restancer. Ved en samling af inkassofunktionen opnås en ensartet behandling, idet det fremtidigt ikke vil være den enkelte restance, men derimod den enkelte restant, der bedømmes i forhold til den samlede restance. Delvis afgangsføring af en restance, eksempelvis i forbindelse med en akkord eller gældssanering, effektueres lineært over de enkelte restancer, således at de enkelte fordringshavere ligestilles med hinanden.

Den fælles offentlige inkassovirksomhed er berettiget til at foretage styring og løbende opfølgning af afgangsførelse af uerholdelige restancer. Der opnås herved et mere retvisende billede af den samlede restancesituation.

Ad punkt 8

Reglerne i 1980-loven (forældelsesloven) gælder for ethvert offentligt tilgodehavende på nær de pantsikrede tilgodehavender, for hvilke den almindelige lovgivning om panterettigheder gælder. Herefter sker der forældelse af et tilgodehavende, når der er gået 5 år med henstand med betaling af en restance, uden at der har været betalingsevne. Bistandslovens særlige regel om forældelse af tilbagebetalingspligtig bistandshjælp i § 27, stk. 4, ophæves, mens reglen i stk. 1 gøres generel for enhver skyld til det offentlige, jf. indledningen til pkt. 6 om vurdering af den enkelte skyldners økonomiske formåen.

Ad punkt 9

Mange restancer på skatte- og afgiftsområdet opstår på baggrund af meget gunstige betalingssterminer og en vid adgang til at ændre forskudsansættelse.

Det må generelt overvejes, hvad der kan gennemføres af lovændringer, der sikrer en bedre kontrol med forskudsregistreringer og en hurtigere opfølgning. Senest har en lovændring modvirket dette ønske ved gennemførelse af ændring i kildeskattelovens § 59 med virkning for indkomståret 1990, hvorved muligheden for at udslyde indbetaling af forskudsskat blev forøget yderligere, hvor det modsatte burde have været tilfældet.

Endvidere må det overvejes, hvilke undersøgelser der kan iværksættes for bedst muligt at følge de økonomiske forhold i brancher, der erfaringsmæssigt er udsatte, og hvilken rådgivning der kan gives personer og virksomheder med likviditetsvanskeligheder.

Endelig må det overvejes, om der ikke generelt er for lange betalingssterminer. Et grelt eksempel er sel-